

Szily Nóra a szakma szégyene

2026 január 05. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

NEM MIND ARANY – Nagyobb árulást és aljasságot a n?i jogok ellen és a családon belüli er?szak visszaszorításáért vívott harcban elkövetni nem lehet.

Vajon meddig képes szétfeszíteni egy ember személyiségét a gy?lölet? Sokat gondolkozom ezen. Hiszen az egyik

legcéltalanabb és legüresebb érzelemr?l beszélünk: a gy?lölet ered?je nem más, mint valamilyen sérelem, amit elkövettek ellenünk. A célja pedig egész egyszer?en a bosszú, a revans: hogy bebizonyítsuk, hogy érünk annyit, s?t többet is, hogy er?sebbek vagyunk és rossz emberrel packáztak. Micsoda hiábavalóság! De azért vannak szintjei a gy?lölet megélésének. A legjobban az jár, aki el tudja engedni, a harag elszáll és higgadt fejjel átértékeljük, mi az, ami valóban fontos, és mi az, ami jelentéktelen.

Normális, ép pszichéj? ember nem hordozza magában éveken, akár egy emberölt?n át a gy?löletét bizonyos emberek iránt, nem épít fel mögé stratégiát, nem fordul át a személyisége patológiássá annak érdekében, hogy bosszút álljon.

Hiszen föl kéne tennie magának a kérdést feltétlenül: mi lesz azután? Visszaáll a világ rendje és kiegyensúlyozott boldog emberként él tovább? Hova lesz a rengeteg harag és gy?lölet, ami odáig táplálta? El lehet-e engedni ilyen mennyiség? negatív érzelmet, mintha sosem lettek volna, pusztán azáltal, hogy maga alá gy?rte az ellenfelét? Vagy végképp a személyiség része marad, hogy újabb és újabb fordulók során leigázza vélt vagy valós ellenségeit? Mi az, ami már túl drága lesz ahhoz, hogy feláldozza gy?lölete oltárán?

A patológia valahol itt kezd?dik el. Vannak rá pszichiátriai szakszavak és diagnózisok, de mivel a téma szakért?je nem vagyok, nem is bocsátkoznék ilyesfajta elemzésekbe. Ugyanakkor az, hogy valakinél valami nem stimmel, minden épesz? embernek felt?nhet. A rögeszme ugyanis látható és tapasztalható.

Az arcmimikán, a hanghordozáson, a gesztusokon, a nonverbális kommunikáció minden kis elemében, a reakciókban, a hirtelen témaváltásban, a manipulációban, a naiv emberek profi megvezetésében, és még ha akkurátusan nem is tudnánk kielemezni egy ilyen személyiséget, az, hogy valami nem stimmel, biztosan szemet szúr!

Két ünnep között készült egy interjú, és azt hiszem, ritka, hogy egy nyilatkozat ennyi indulatot váltson ki pró és kontra, s?t az sem gyakori, hogy egy olyan elismert médiaszerepl?t és szakembert, mint Szily Nóra, ilyen rövid id? alatt magával rántson. A beszélgetést ugyanis Magyar Péterrel készítette, akinek – vélhet?en – az emberi arcát szerette volna valahogy megmutatni. A probléma ezzel csak az, hogy a Tisza vezet?jében túl sok emberi megnyilvánulás nincs, nehéz tehát el?csalogatni a nem létez?t. Ugyanakkor valószín?leg ezért esett a választás éppen Szily Nórára: ? ugyanis az „ország pszichológusa”, akivel ?szintén és kedvesen lehet beszélgetni egy kávé mellett, aki olyan, mint egy jó és kedves barátn?, aki egyszer?en csak érdekl?dik, hajtja a kíváncsiság, hogy megismerje beszélget?partnerét.

Ezt a karaktert pedig el is lehetne hinni Szily Nórának, ha nem vállalta volna el, hogy elkészíti ezt az interjút Magyar Péterrel, és nem feledkezik meg egy igen komoly részletr?l a Tisza-vezér életéb?l, ha már szeretnénk megismerni az igazi, emberi oldalát. Az „objektív” kérdez? ugyanis, aki egyébként páncélos védelmez?je az emberi és n?i jogoknak, elfelejtette reagáltatni emberünket Varga Judit korábbi, a házasságuk fájdalmas és sokkoló részleteir?l szóló állításaira. A „Hogy bírod mindezt energiával, drága Péter?” és a „Mit mondana most nekem a tizennégy éves éned?” kérdéseken túl ugyanis engem például érdekelt volna, hogy „Miért mászkáltál késsel a kezedben a családi házatokban?”, vagy „Miért zsaroltad a feleséged éveken át és miért rögzítetted a vele folytatott telefonbeszélgetéseidet?”, vagy „Miért színleltél öngyilkosságot és t?ntél el, amikor a ment? kiérkezett?”, vagy „Miért vágtál nadrágszíjat a feleségedhez?”, vagy „Miért fenyegetted a gyermekeidet azzal, hogy intézetbe fognak kerülni?” kérdésekre a nagyon emberi, a n?ket mélyen tisztel? és megbecsül? Magyar Péternek mik a válaszai, miközben a kávéját kavargatja.

De valamiért ezek a kérdések nem hangzottak el, helyette hagyta Magyar Péternek, hogy elmondja a meséjét egy tökéletes államférfiról, aki a magánéletében szerény és kedves és alázatos, f?leg a n?kkel, a szívét pedig egyetlen dolog hevíti csak igazán: a hazaszeretet és honfitársainak megmentése a gonosz, elnyomó hatalom karmai közül. Nem érdekli sem hírnév, sem dics?ség, ? Lúdas Matyi, aki nem is akart ilyen reflektorfénybe kerülni, de hát olyan kvalitásai és bátorsága van, hogy csak ? képes fordítani egyet a magyarok sanyarú sorsának kerekén. Szépen hangzik, igaz?

Nagyjából ilyen képet festett nekünk ecsetével Szily Nóra Magyar Péterr?l.

És kérem szépen, ezt hívják úgy, hogy propaganda. Vegytiszta, t?pontos, nyáltól csöpög?, émelyít?. Érthet? módon a közvéleményben óriási felháborodást váltott ki: legf?képpen azért, mert ilyen elvtelen behódolást önmagát hiteles médiaszemélyiségnek valló emberekt?l ritkán látni. A kérdés bennem az, hogy miért áldozta be vajon a kérdez? teljes eddigi szakmai pályafutását?

Arról cikkeztek ugyanis a megjelenés után nem sokkal, hogy Szily Nóra összeomlott az ?t ért támadásoktól, de mégis mit várt?

A baloldali, liberális n?jogi aktivisták és értük olyan hevesen kiálló közszerepl?k egyik legnagyobb b?ne ugyanis figyelmen kívül hagyni Varga Judit állításait. Amikor Sárosdi Lilla állt ki a nyilvánosság elé és mesélt el egy több évtizedes történetet Marton Lászlóról, a Vígszínház korábbi vezet?jér?l, aki ?t szexuálisan zaklathatta: kérdés nélkül hittek neki. Pedig Marton mindent tagadott. Aztán pedig szépen sorban, mindenkinek, aki a #metoo ügyben felszólalt, vádolt, feltétel nélküli bizalmat szavaztak ugyanezen aktivitsák és fejeket követeltek. Amiket meg is kaptak. Hány és hány olyan nyilatkozat hangzott el akkor, hogy zéró tolerancia szükséges, teljesen függetlenül pozíciótól, befolyástól, társadalmi szerepvállalástól?

Majd jön Varga Judit igazságügyi miniszter, aki egy kétórás interjúban beszél kitalációval a legkevésbé sem vádolható módon a családjában történt borzalmakról, és ezt figyelmen kívül hagyják. Ez nem számít. Mert egy fideszes n?t egész nyugodtan lehet bántalmazni, az megérdemli, különben is, minek ment oda? Kit érdekel? Emeljük fel azt, aki bántotta ?t, vigyük körbe pajzson, hogy nézzétek, mivel ? „nemes cél érdekében” bántalmazott, zsarolt, fenyegetett és terrorizált, ezért ez nem számít! Neki lehet!

Szily Nórának ezután az interjú után mélyen hallgatnia kellett volna.

Ám ? mégsem ezt tette: belerúgott még egy jó nagyot Varga Juditba, egy széls?ségesen agresszív ember áldozatába azzal, hogy megrótta azért, amiért meg mert szólalni. Ennél nagyobb árulást és aljasságot a n?i jogok ellen és a családon belüli er?szak visszaszorításáért vívott harcban elkövetni nem lehet.

Megbocsáthatatlan károkozás.

Visszatérve a gy?löletre: az a személyiséget egészen széls?séges módon képes eltorzítani. Hiszen illúziói senkinek ne legyenek: Magyar Péter most Szily Nóra védelmez?jeként tetszeleg, de vajon számít-e arra az egész eddigi pályáját feláldozó kérdez?, hogy mi lesz, ha már kedves Péterünknek nem lesz bel?le semmi haszna? Ha nem ér célt a n?i szavazók szívének megdobogtatása, ha rajta keresztül sem tud majd eljutni a h?n áhított szavazatokig? Mi lesz a sorsa azoknak, akik most mindent beáldoznak egy beteges ember gy?löletének zászlaja alatt?

Áll-e majd valaki mögötte a színpadon, ha áprilisban mégsem úgy történnek a dolgok, ahogyan azt most a baráti közvélemény-kutató cégek állítják? Nos, kétlem.

Kétlem, hogy Szily Nóra, Nagy Ervin, Rost Andrea, Bokros Lajos, zenészek, humoristák, m?vészek, közéleti szerepl?k, újságírók vagy bárki közülük együttérz?en támasztaná majd a vállát Magyar Péternek, amíg csalódottan áll a kis hordóján áprilisban.

És bár nagyon sok hasonlóság van a 2022-es Márki-Zay Péter-féle eseménysorozat és a Tisza pályafutása között, egyetlen különbség biztosan lesz: Magyar Péter mögött azon a bizonyos estén a családja sem áll majd ott. ?ket áldozta fel els?ként.

Ambrus-Jobbágyi Zsófia - www.magyarnemzet.hu

Ajánló